

איש שעיר. ועל זה הוא השתמש בחלקו, וישראל משתמשים בחלקם, ולכן כתוב (תהלים קלה) כי יעקב בחר לו זה ישראל לסגולתו.

בא ראה, קץ כל בשר הזה, כל רצונו אינו אלא בבשר תמיד, ולכן תקון הבשר תמיד אליו, ולכן נקרא קץ כל בשר. וכשהוא שולט, שולט על הגוף ולא על הנשמה. הנשמה עולה למקומה, והבשר נתן למקום הזה. כמו זה בקרבן, שהרצון עולה למקום אחד, והבשר למקום אחד.

והאיש שהוא צדיק, הוא קרבן ממש לכפרה, ואחר שאינו צדיק אינו קרבן, משום שיש בו מום, שכתוב (ויקרא כב) כי לא לרצון וגו'. ועל זה הצדיקים הם כפרת העולם והם קרבן בעולם.

בא ראה, ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני. לטל רשות להחשיף פני בני העולם. ולכן הנני משחיתם את הארץ. (ועל זה עשה לך תבת עצי גפר, כדי להנצל בה ולא יוכל לשלט עליך. רבי חייא ורבי יוסי היו חולקים בדרך אמר אחר). כתוב ויעש נח ככל אשר צוהו ה'.

השלמה מזה שמות (סימן יא) צוה ה'. אמר רבי יוסי, אשרי ישראל שנתנה להם תורה קדושה והם משתדלים בה ימים ולילות. בא ראה, שהרי משמע שלולא שנמצא נח עם התבה בהתחברות כֹּאֶחֶד, לא היה נצל, [ולכן] נסתר מן העין בתוך התבה. קמו והלכו. אמר אותו יהודי, כתוב עשה לך תבת עצי גפר, לך ולעצמך, כדי להתחבר עמה ולהנצל בה. מה כתוב? ויעש נח ככל אשר צוהו וגומר. (ע"כ)

מזה שמות.

שעיר. ועל דא איהו אשתמש בחולקיה. וישראל אנון משתמשין בחולקיהון. ובגין כך פתיב, (תהלים קלה) כי יעקב בחר לו זה ישראל לסגולתו.

תא חזי, האי קץ כל בשר, כל רעותיה לאו איהו אלא בבשרא תדיר ובגין כך תקונא דבשרא תדיר לגביה ועל דא אקרי קץ כל בשר. וכד איהו שליט, שליט על גופא ולא על נשמתא. נשמתא סלקא לאתרא ובשרא אתיהיב לאתר דא. פגוונא דא בקרבנא דרעותא סלקא לאתר חד, ובשרא לאתר חד. ובר נש דאיהו זכאה איהו קרבנא ממש לכפרה. ואחרא דלאו איהו זכאה, לאו איהו קרבנא בגין דביה מומא דכתיב, (ויקרא כב) כי לא לרצון וגו'. ועל דא צדיקיא כפרה אנון דעלמא וקרבנא אנון בעלמא (עד כאן):

תא חזי, ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני. למיטל רשו לאחשכא אפייהו (ד' טו ע"ב) דבני עלמא. ובגיני כך הנני משחיתם את הארץ. (ועל דא עשה לך תבת עצי גפר בגין לאשתובא בה ולא יכיל לשלטא עליך. רבי חייא ורבי יוסי הוו אזלי בארחה אמר חד) פתיב ויעש נח ככל אשר צוהו ה'.

השלמה מזה שמות (סימן יא)

צוה ה'. אמר רבי יוסי זכאין אינון ישראל דאתיהיב להון אורייתא קדישא ואינון משתדלי בה יממא ולילי. תא חזי דהא משמע דאלולי דאשתפח נח עם תיבותא באתחברותא כחדא לא אשתזיב (ובגין כך) אסתים מן עינא בגו תיבותא. קמו ואזלו. אמר ההוא יודאי פתיב עשה לך תיבת עצי גפר, לך לגרמך בגין לאתחברא בהדה ולאשתזבא בה מה כתיב ויעש נח ככל אשר צוהו וגו'. (עד כאן)

מזה שמות